

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4281/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миодраг Стевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Дирекције за управљање одузетом имовином, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3162/21 од 13.10.2021. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3162/21 од 13.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3162/21 од 13.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 39720/20 од 16.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и наложено туженој да одмах по пријему пресуде промени браву на улазним вратима објекта – куће која се налази у ... у ..., како је изреком наведено, а налази се на к.п. бр. ..., уписана у ЗКУЛ .. КО ..., те да преда тужиоцу кључеве од улазних врата и уклони службени печат на улазу објекта. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 84.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3162/21 од 13.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП, у овом случају нису испуњени, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, имајући у виду да питање накнаде материјалне штете, као што је случај у овој парници, представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају. Поред наведеног, према члану 404. ЗПП, свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У тужби ради чинидбе, поднетој суду 08.04.2016. године, вредност предмета спора је 500.000,00 динара, колико и износи вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**